

Szepesi Attila

Hideg csillagok

*Mind elmentek a betlehemezők, a hajdani kóficok,
a virágvasárnapi pásztorok meg az éhenkórász mesterlegények,*

*mégis ugyanúgy fénylik a Sárook-hegy fölött a Szaturnusz, a Hattyú, a Göncöl,
csak éppen nincs a pipás suszter, aki néven nevezze őket.*

*Beregszász, kormos kisváros – itt nőttem fel és most nincs kivel szót váltanom,
sehol a sekrestyés, a sárkányeregető siheder, a pucér lányok a Rákfogón,*

*sehol Bumbák, a félszemű, gyilkos-hírű öreg cigány,
akinek félszemében örvénylett fekete mélység.*

*Sehol az oláh medvetáncoltató, aki lejött tavasszal füttyörészve a hegyről,
koszlott subájának palinkabúze volt meg hóvirág-illata.*

*Sehol a kancsal kondás, aki csontkürtjébe fújva köszöntötte a hajnalt,
sem a késdobálóban a bicebóca cimbalmos meg a részeges harangozó,*

aki a tempломtoronyból tüzeket látott és masírozó hadakat.

*Elment az alvilágban járt girhes bolond is: krajcárt koldult a piacon s a pokol tüzes
[bugyraitól mesélt.*

*Eltűnt a pajeszos zsidó, aki fóliákat rejtegetett ringy-rongy köpönyege alatt,
a Vérke-parton virágzó ágakból sátrat eszkábált és kicifrázta ezüstpapír-csillagokkal
[tavasz ünnepén.*

*Szél futkos a girbegurba sikátoron és loncsos eb szimatolja a lábnyomokat,
felvonít aztán a teliholdra, hol citeraszónál hajdan Cicelle táncolt, mert nem találja, akit
[keresett.*

Vándordal

Világ völgye téres,
útja sose véges,
araszolom hosszában.
Borom volna lőre,
bezzeg dudorásznék
faluvégi kocsmában.
Neve-sincsen vándor
otthonára talál
széljárt viskó mocskában.

Nótázni sincs kedvem,
szavam szakadt régen,
csak a mezsgyét pásztázom.
Honnan hova térek,
kófic aki tudja,
mindig tovább, nem bánom.
Vezet szurtos árnyék
görbe maskarádét
túl hetedhét országon.

Lidérc-forma szerzet
akárhova térek,
ahol vagyok, baj is van.
Nyelem az éhkoppot,
falsul füttyörészek,
ringyes-rongyos gúnyában.
Senki ija-fia,
girhes kóbor kutya
rámvicsorog hajnalban.

Nem nyit kaput nékem
fogatlan mamóka,
fonnyadt lány se dédelget.
Odakünn tágasabb,
kivet alvóg, felvég,
mindegy, merre szédelgek.
Tornyos város útja,
piactere sem vár,
kintornás is elkerget.

*Erdő éjszakáján
lábatlan-kezetlen
rémek reám vijjognak.
Elkerül az álom,
vijju-vijjogat rám
veresképü ördöghad.
Sündörög köröttem,
huhog, rőfög, vinnyog,
félálomban abajgat.*

*Egyszer majd ledőlök,
vicsorító hullám
patkányféreg kerüli.
Bugyborogva ellep
faluszéli árok,
pöcegödör melletti.
Csontjaimat sakál,
csorbult koponyámat
tavasz vize görgeti.*